

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmondvrste za vsako pot.

MIR.

Vsakemu svoje!

Velja:

za celo leto 1 goldinar,
po pošti prejemano
1 gld. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom:

Upravništvu „Mira“
v Celoveu.

Leto VIII.

V Celoveu 10. maja 1889.

Štev. 9.

Poslanci in mi.

Slovenski poslanci so se letos res prav moško in ognjevito potegovali za nas koroške Slovence. Pokazali so in spričali pred poslanci, pred ministri in pred celim svetom, kako slabo so urejene naše šole in kake krivice se nam godijo. Skrbeti hočejo pa tudi za to, da dobimo koroški Slovenci svojega lastnega poslanca na Dunaju, zato so predložili postavni načrt, kateri bo, ako obvelja, volilni red za Koroško nekoliko premenil. Hvaležnega srca moramo tedaj priznati, da so poslanci storili svojo dolžnost.

Zdaj je pa treba, da tudi mi koroški Slovenci storimo svojo dolžnost. — Ktera pa je naša dolžnost? Mi moramo poslance podpirati s prošnja mi. Poslanci so rekli, da želimo mi slovenske, katoliške in šestletne šole. Tedaj moramo mi podpisovati prošnje na ministerstvo, da res želimo take šole. Znano vam je namreč, kako pridno so naši nasprotniki nabirali prošnje, v katerih liberalci in nemškutarji prosijo, da naj ostane v šolah vse tako, kakor je zdaj: Starejši naj še zanaprej globe plačujejo ali naj se še zanaprej zapirajo v ječe, ako so njih otroci zamudili kako šolsko uro; učitelji naj še zanaprej kljubujejo in nasprotujejo duhovnikom in kmetom; slovensčina naj bo še zanaprej zavržena, in slovenskim otrokom naj se še zanaprej ubija samo nemščina v glavo; slovensko branje naj se še zanaprej tako zanemarja, da otroci ne bojo znali slovenskega katekizma brati in da se tedaj tudi krščanskega nauka ne bojo dosti naučili. Vse to tedaj, kar so vsi duhovniki in vsi pametni Slovenci že davno spoznali za slabo in škodljivo, to naj bi vse ostalo, kakor je zdaj, za to prosijo nemškutarji in liberalci. Te prošnje bojo tudi pred državnim zborom na dan zvlekli in potem bojo liberalni poslanci govorili slovenskim poslancem: „Kaj hočete vi? Tukaj pogledajte te prošnje, ki pričajo, da vse ljudstvo na Koroškem želi nemške in liberalne šole!“ Slovenski poslanci bojo v zadregi, ako tudi oni ne bojo mogli pokazati svojih prošenj za katoliške in slovenske šole. Ako pa mi dosti takih prošenj podpišemo in naprej pošljemo, potem bojo lahko na te prošnje pokazali in nemško-liberalnim poslancem odgovorili: „Ni res, da ljudstvo za vami stoji, tu pogledajte prošnje za slovenske in katoliške šole!“

Že zavoljo tega ne smemo slovenskih poslancev pustiti na cedilu. Se ve da bojo nekateri rekli: „Kaj pomagajo prošnje, saj smo že večkrat prosili, pa nismo nič dosegli.“ Toda zdaj ta izgovor ne velja več. Svitli cesar so namreč sami

zaukazali, da naj se naredi nova šolska postava, in tista se pri učnem ministerstvu že izdeluje. Toda, kakošna bo, tega še ne vemo. To smemo upati, da bo bolj verska; ali bo pa tudi slovensčini več pravice dala, tega danes še ne moremo povedati. Slovenski poslanci se bojo gotovo za to potegnili, da mora materna beseda imeti prvo mesto v malih šolah. Da bo pa njih beseda več izdala, potrebno je, da spričajo, da slovensko ljudstvo to res želi. Ubogajte toraj svoje prave in resnične prijatelje in podpisujte prošnje za slovenski pouk, s tem bote naše poslance najbolj razveselili in jim svojo hvaležnost najbolje pokazali. Ne verujte našim nasprotnikom, kedar pridejo k vam s sladkimi besedami in vam pravijo, kako vas radi imajo in kako za vas skrbijo. Koroški poslanec Dumreicher je najbolje pokazal, kako ljubezen imajo ti ljudje do Slovencev. Njega namreč srce močno boli, da v Mariboru in v Ljubljani tudi slovenski kmetje svoje sinove pošiljajo v latinske šole in potem iz njih gospode naredijo. Tako je tožil v državnem zboru. Njemu se zdi velika krivica, da smejo tudi Slovenci študirati, kajti on misli, da je le Nemec rojen za gospoda, in vse boljše službe naj bi se prihranile za nemške sinove. Glejte, tako ljubezen ima Dumreicher do nas Slovencev, in Celovčanom so se njegove besede tako dopadle, da mu je ves mestni zbor izrekel svojo zahvalo; pa tudi „Freie Stimmen“ so od veselja vriskale. Ali je mogoče, da bo še zmirom kak Slovenec tako aboten, da bo tem ljudem verjel, kedar se mu pridejo lizat in mu porečejo, da so Slovincem najboljši prijatelji?

Če sami sebi dobro hočete, verujte toraj svojim praviim prijateljem in podpisujte prošnje za slovensko šolo. Kaj se bo mali otrok naučil, če svojega učitelja ne zastopi? Na nemško šolo tiščijo iz Slovencev le taki, ki sami niso v šolo hodili in zato tudi ne vejo, kaj se more otrok naučiti. Če par nemških besed zastopijo, že mislijo, da nemško znajo, in potem pravijo, nemško se naučiti, to je čisto lahka reč. Tega pa ne pomislijo, da to še ni vsa nemščina, če zna človek po nemško poklicati en glaž vina v gostariji. Dajte pa takemu kake nemške bukve ali časnike v roke, in prašajte ga, naj pové, kaj v njih stoji, ne bo nič vedel! V naših časih je pa svet učen. Treba je prebrati veliko bukev in časnikov, če hočeš biti omikan in če se hočeš sam brez vodnika vrteti med svetom. Če pa nemščino le na pol znamo in nemških bukev ne zastopimo, naj smo že tudi osem let v nemško šolo hodili, potem je že bolj pametno, da si vso učenost pridobimo v slovenskih bukvah, saj je

zdaj slovenskih bukev zadosti, da jih nobeden ne more več vseh prebrati; in če imamo dobre slovenske šole, bojo naši otroci več znali, kakor nemški otroci, ker se po naših slovenskih hišah že več berila nahaja, kakor pri nemških sosedih. Vsi tisti, ki so kaj več let hodili v šolo, spoznajo že davno, da bi morale male šole biti slovenske. Saj otrok še slovenskih besed veliko ne zna, komaj da zna imenovati take reči, ki jih vsak dan vidi; bolj učenih reči pa še v materni besedi ne pozna, kako jih bo poznal v tuji, nemški besedi? Še potem, ko bo šola slovenska, imel bo učitelj svoje težave, prej da otrokom razloži, kakšne so živali in rastline, kako se naredijo megle, dež, slana, sneg in toča. Kako vendar mislite vi abotni nemškutarji, da bojo otroci vse to zapopadli, ako se jim razklada v nemškem jeziku, kterege ne zastopijo?! Na svetu je veliko narodov, pa povsod imajo šole v maternem jeziku: Nemci imajo šole nemške, Lahi laške, Francozi francoske, Madjari madjarske, Rusi ruske, Hrvati hrvaške itd. In samo mi koroški Slovenci naj bi imeli šole v čisto tujem, nemškem jeziku? Kteri so pa tisti ljudje, ki nam to zmirom svetujejo, kakor bi bilo modro in potrebno? To so tisti Nemci, ki bi radi, da bi bilo slovenščine že kmalo konec, da bi bila vsa Koroška potem nemška dežela, da bi povsod lahko sinovi nemških mestjanov za uradnike prišli; to so nemški učitelji, ki bi svoje službe zgubili, ko bi bile šole slovenske, ker našega jezika ne znajo; to so slednjič tisti zaslepljeni Slovenci, ki se pustijo od nemškutarjev za nos voditi in ki mislijo, da bojo njih otroci vsi grofi in gospodi, če bojo nemško znali; tega pa ne vidijo, da jih veliko kruha prosi, ki znajo dobro nemško; pa je tudi dosti kmetov, ki znajo že bolje nemško, ko slovensko, pa morajo vendar še zmirom trdo delati in so bolj zadolženi, kakor tisti, ki ne znajo nič nemško. Znaš nemško ali ne znaš, zato ne dobiš slane vode; če pa pridno delaš in dobro gospodariš, boš imel tudi denar, in za denar dobiš tudi po slovensko povsod jesti in piti. Nikar se tedaj ne potegujte za nemške šole, usmilit se svojih otrok, kateri se osem let zastonj trpinčijo z nemškim poukom, nazadnje pa ne znajo ne slovensko, ne nemško. Podpisujte se rajši za slovenski pouk v malih šolah. Kdor pa želi, naj bi njegov sin kaj več znal, naj ga dá v latinske šole, tam se bo že naučil nemščine in še kaj drugega.

Kjer so občine in krajni šolski soveti v naših rokah, naj te prošnje pisujejo v javnih sejah teh odborov. Kjer pa imajo nemškutarji v teh zborih oblast, naj se pa stariši otrok podpisujejo od hiše do hiše, bo tudi nekaj veljalo, saj imajo stariši menda tudi še nekaj pravice do svojih otrok!

Pa še druge vrste prošnje nam je treba popisovati, namreč za dr. Ferjančičev predlog o premembi volilnega reda. Slišimo, da že „bauernbund“ nabira prošnje zoper nas, da naj bi ostalo vse pri starem. Nemški Feldkirchnerji naj volijo še zanaprej s Slovenci, da pridejo nemškutarjem na pomoč, in da bo zmirom Nemec izvoljen. Slovenskim kmetom pa ni Peter Laks nič pomagal, pa tudi drugi Nemci, ktere so imeli za poslance, jim niso nič pomagali. Poskusimo tedaj enkrat s kakim slovenskim poslancem. Če bo poslanec iz naše krvi in bo naše težave poznal, morda se bo pa vendar nekaj bolj ogrel za naše potrebe, kakor

kak Nemec, ki so mu nemške potrebe bolj pri srcu? Če pa hočemo Slovenci svojega lastnega poslanca dobiti, potrebno je, da se znebimo nemških Tržanov, in v Beljaškem okraju nemških Paterijoncev. To pa ravno predlaga dr. Ferjančič. Ta nasvet je tedaj čisto pameten in za nas zelo imeniten. Dr. Ferjančič mora pa spričati, da njegov predlog res ugaja in dopada koroškim Slovencem; zato je zelo potrebno, da podpisujemo prošnje za ta predlog.

Ta dva nasveta sta tako nujna in resna, da ni treba prav nič premišljevat in odlašati, ampak precej se dela prijeti. Menda bo ja še v vsaki fari kak slovenski domoljub, ki se bo tega brez straha lotil in začel podpise nabirati za ti dve prošnji.

Če kristjan noče po veri živeti, potem ni vreden, da je Kristus za njega trpel; in če se mi koroški Slovenci nočemo potruditi za svoje pravice, potem nismo vredni, da so se slovenski poslanci toliko poganjali za nas.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Pismo koroških Slovencev „Sokolu“ Ljubljanskemu), ktero se je odposlalo te dni v Ljubljano, glasi se nastopno:

Velecenjeni gospod starosta!

Koroški Slovenci paznim očesom motrimo Vašega društva napredek in razvoj; kati vežejo nas z njim čutila bratske ljubezni. Ljubljanski „Sokol“ nas je od časa svojega obstoja podpiral v vseh naših naporih ter nam ob vsaki priliki pokazal svoje goreče sočutje. Duh naš se vedno utaplja v spomine na tiste vesele urice, ki smo jih ob priliki petindvajsetletnice Vašega društva preživeli v stolnem mestu. Presrečni Vaš vsprejem bil nam je živa priča Vaše bratske udanosti.

S tem večjim veseljem pozdravljali smo pred meseci nenadejano vest, da je veledušnega mecenar blagodarna roka položila temelj zgradbi, v kateri bode Vaše društvo imelo dostojno bivališče. Iskrena naša želja je, da bi to poslopje kmalu ustalo in stalo društvu na čast in Ljubljani na ponos. Pošiljamo Vam svoto 30 gld. Mal je sicer ta dar; a vsprejmite ga z ljubeznijo, s katero ga Vam poklanjamo mi.

Bog živi Vaše društvo! Na zdar!

Koroški Slovenci.

Iz Celovca. (Napovedani „praznik“ nemških liberalcev.) Sedanje šolske postave bo menda kmalo konec, in to hudo v srce peče nemškutarje in liberalce. Dne 14. majnika bo dvajset let, odkar je ta postava v veljavi. Kakor drugi listi te vrste prigovarjajo tudi „Freie Stimmen“ svojim ljudem, naj ta dan slovesno praznujejo. Pravijo celo, naj se po gorah kresi zažigajo! Drva za te krese bojo menda tisti najbolj hitro vkup nosili, ki so bili po sedanjih šolskih postavi že zaprti ali pa so kazni plačati morali, ker so njih otroci kako šolsko uro zamudili. Čujemo tudi, da se posebno učitelji (morda na viši migljej) za to slavnost poganjajo. Naši Slovenci menda niso tako neumni, in učitelji bojo morali že sami krese zažigati.

Iz Gospe Svete. (Enajststoletnica.) Tukaj se delajo že vse priprave za slovesno obha-

janje enajststoletnice naše staroslavne škofijske cerkve. Slavnost se bo začela 12. majnika, to je tretjo nedeljo po veliki noči. Tisti dan ob sedmih zjutraj bojo milostljivi gosp. knezoškof blagoslovili novi tabernakelj. Obletnica ali jubilej pa je veljaven do roženkranske nedelje, in kdor do tistega časa k nam priroma in vredno prejme sv. zakramente, zadobi popolen odpustek.

Iz Loč. (Zahvala slovenskim državnim poslancem.) Na belo nedeljo je napravila Beljaška podružnica sv. Cirila in Metoda v Ločah zborovanje, katero se je sijajno izvršilo. V lepo okinčanih sobanah pri Gromatarju se je zbralo mnogoštevilno ljudstvo iz cele okolice. Posebno v obilnem številu so prišli vrli kmetje iz Št. Jakoba. Spored se je izvršil prav točno. O tej priložnosti se je spet pokazalo, da slovensko ljudstvo nikakor ni zadovoljno s sedanji šolskimi razmerami. Eno-glasno so namreč zborovalci sklenili, naj odpošlje podružnični odbor zaupnico slovenskim državnim poslancem, ki so letos spet tako neustrašeno odkrili težnje koroških Slovencev in naj jim naznani, da se celi zbor popolnoma pridruži zahvali, katero je izrekel „Mir“ v 7. številu t. l. slovenskim državnim poslancem. To je nov dokaz, da Dumreicher, Ghon in tovariši, niso govorili v imenu koroških Slovencev, ampak le v svojem in svoje nemško-liberalne stranke imenu, ko so zavračali govore slovenskih državnih poslancev.

Iz Bistrice podjunske. (Naša posojilnica.) Komaj smo uradovati začeli, dobili smo že blizu dveh tisoč hranilnih ulog, in smo jih lahko brž izposodili, kajti zdaj v vigredi so še najboljši posestniki pogosto v denarnih zadregah. Želeti bi bilo, ko bi hoteli častiti gospodje duhovniki poslom na sree pokladati, naj svoj zaslužek rajši v posojilnico nosijo, namesto da vse izmečejo za žganje in gosposko obleko. S tem bo pomagano kmetom in poslom; gospodarji bojo lahko kaj na posodo dobili, posel bo pa tudi vsak vesel, če bo imel na stare leta en par stotakov prihranjenih in mu ne bo treba z beraško mavho hoditi od praga do praga, kakor se zdaj navadno zgodi. Marsikteri si bo tudi lahko kako bajto kupil, da bo na starost v miru živel. — Zadržnikov se je do zdaj oglasilo 28, in to sami trdni gospodarji, zato je posojilnica že na dobrem glasu in jej vsak lahko zaupa. Naznanim še, da se uraduje v Šmihelu in sicer vsaki četrtek od 9. do 12. ure dopoldne. Za trdno pričakujemo, da bo pristopilo še mnogo večih posestnikov iz cele podjunske doline.

Izpod Pece. (Podružnica sv. Cirila in Metoda. — Posojilnica.) Velikonočni pondeljek imela je podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico letni svoj zbor v Šmihelu pri Šercarju. Hiša in dvorana bili ste lepo okinčani z trobojnicami, in to po zaslugi g. krčmarja. Ljudstva nabralo se je blizu 300; lep dokaz, kako se Podjunčanje že zanimajo za preimenitno to družbo, za zlahtni njen namen, za narodno šolstvo. Navzoče razveseljevali in poučevali so različni gospodje z izbornimi govorji. Po pristrnem pozdravu predsednikovem nastopil je prvi kot govornik gospod. dr. med. Josip Rakež, ki je ob enem tudi nadomestoval častivrednega gosp. dr. Josipa Somerja, katerega je

ravno ta dan zadrževal važen posel, da ni mogel imeti poučnega govora in tako ustreči želji zbranega ljudstva. Gosp. Rakež pa je govoril tako milo, tako ljubo, da je ganil celo marsikterega v hudih skušnjah našega življenja utrjenega moža do solz, posebno ko je v krasnih besedah poveljeval ljubezen do matere in naroda, katero mora gojiti v svojem srcu vsako človeško bitje, da zasluži po izreku nemškega učenjaka ime „človek“. Častiti gospod župnik Škrbinec so potem s svojimi šaljivimi prilikami pouzročili buren smeh, a v prijetnej obliki podajali so slušalcem zlato resnico, da brez narodnega ponosa in ustrajnega boja za pravice svoje Slovenci nikdar ne bodo dosegli drugim narodom enake veljave. Sledili so še drugi govori, kateri so našli pazne in hvaležne slušalce. Posebno iznenadile so nas besede iz ust priprostega kmeta Šimena Škublja, ki je gladko ter dobro naglašal težnje kmetijskega ljudstva po narodnej in verskej šoli. Samo bi želeli, da bi se prihodnjice ta vrli govornik malo prej oglasil, dokler je še več zbranih. Vsi pa smo se konečno zadovoljni razšli s toplo željo, da nam podružnični odbor v poletji priredi spet tak prijeten shod. — Naša posojilnica tudi lepo napreduje. Obstoji še-le tri tedne in že šteje 38 družtenikov ter ima 3000 gld. prometa. Zares lep začetek. Uradovalo se bo odslej vsak četrtek, izvzemši praznike, vendar ne več popoldne, ampak dopoldne od 9. do 12. ure.

Iz Črne. (Podružnica za Črno in okolico) imela je 12. t. m. svoj osnovalni zbor, pri katerem je bilo lepo število slovenskih možev navzočih. V načelnistvo so bili izvoljeni: Petek za predsednika; Božič za blagajnika; Gabron za tajnika; Matvoz, Burjak in Walter za njihove namestnike. Navdušenje kljub hujskanju in pritisku naših laži-nemcev splošno. Že prvi dan upisali so se trije ustanovniki in 23 letnikov; število udov pa zmirom še raste. Prav lepo in veselo je, da se Slovenec zanima za to koristno, dobro in pošteno stvar in da s tem kaže, da noče biti „podlaga tujčevi peti“.

Iz Št. Pavla pri Zili. (Stoletnica.) Letos je ravno sto let, kar obstoji naša kuracija Št. Pavel pri Zili, ki je v poprejšnjih stoletjih spadala kot podružnica v Št. Jurij pred Plajbergom. Zatorej bomo obhajali v nedeljo 26. maja t. l. slovesnost stoletnice in želimo, da bi se te slovesnosti mnogo ljudstva udeležilo.

Iz Srejan pod Strmcem. (Priden mladenič u mrl.) Tukaj smo pokopali pridnega in vsem priljubljenega mladenca Jožefa Pukliča iz Ževprač, ki je bil pravi uzor bogaboječega kristjana in zvestega Slovenca. Bil je edini sin poštenega posestnika in občinskega odbornika. Zelo rad je prebiral Mohorjeve bukve, „Mir“, „Slov. Gospodar“ in druge slovenske časopise in knjige. Še nekaj ur pred smrtjo je prašal, če so že prinesli težko pričakovani „Mir“. K pogrebu se je zbralo obilno ljudstvo; č. g. župnik Primožič so nad grobom spregovorili nekaj ganljivih besed, pevci pa so mu žalostinko v slovó zapeli:

Ko cvetlici mrzla slana
Zgodaj zmede nježni cvet,
Tek je vzela smrtna rana
Tebi svit pomladnih let.

Iz Št. Jakoba v Rožu. (Vojska za slovensko šolo.) Cele pole bi se dale spisati na podlagi uradnih odločeb, ki bi šolsko uredbo med koroškimi Slovenci prikazale v bengalični luči. Slovenskim poslancem smo zelo hvaležni, da so spodbili izgovore naših koroških, nam po sili urinjenih poslancev in se možato potegnili za naše pravice. Mi Št. Jakobčani se vojskujemo za slovensko šolo že čez štiri leta, pa stojimo danes ravno tam, ko pred štirimi leti. Visoko ministerstvo je zavrglo našo pritožbo zavolj formalnosti, ker se je lani naša občina v dve srenji razcepila. Trebalo je tedaj nove prošnje, in v ta namen se je sklicala občinska seja dne 23. aprila. Od 18 odbornikov prišlo jih je 14 k seji. Petnajsti je prišel pozneje in je hotel z nami glasovati, pa to se mu je zabranilo.

Pri razgovoru se je prvi oglašil naš nadučitelj in začel kmete strašiti. Rekel je na blizo: „Poznam tukajšne razmere in veliko jih imam na svoji strani. Če sklenete slovensko šolo, potem se otroci ne bojo nič naučili, nobene službe ne bojo dobili; tudi v nobeno drugo (višo) šolo ne bojo mogli stopiti, in tako pridete vsi na nič.“ Odgovarjalo se mu je: „Kako morete vi, ki od naših davkov živite, s takimi bedarijami druge proti nam ščuvati, nevedne ljudi, ki še ne vedo, kaj je postavni namen ljudskih šol?“ On pa je le naprej trdil, da jih ima mnogo na svoji strani in da naše razmere pozna. Ali mar misli, da so nas kavke iz devete dežele včeraj prinesle v našo faro, in da toraj ne poznamo svojih razmer in se jih moramo še le od njega učiti? Če on v krčmi kake nevedne ljudi obdeluje, je že mogoče, da mu kateri prikima. Kedar bojo pa vsi zvedeli, za kaj se gre, jih ne bo dosti dobil na svojo stran. Če on pravi, da naši otroci potem ne bojo mogli stopiti v višje šole, prašamo ga mi: kam pa stopijo otroci na Štajerskem in na Kranjskem v višje šole? Čeravno pridejo iz slovenskih šol, vendar jim duri latinskih šol niso zaprte. Pa tudi mi smo imeli pod gosp. Rudmašem slovensko šolo, in vendar so nekteri prestopili v Celovške šole in so postali imenitni gospodje. Takrat se je za koroške šole izdalo 11.000 gld., sedanje ponemčevalnice pa nas stanejo blizo 400.000 goldinarjev na leto, stroški za šolske palače pa so še posebej; in vendar skušnja uči, da sedanje šole le boren sad obrodijo. Da bi otroci iz slovenskih šol ne dobili dela, je prazen ugovor; pridne roke dobijo povsod dela in kruha; lenuha pa itak beli dan straši. Takih zagrizencev, da bi Slovence ne vzeli v delo, je hvala Bogu čisto malo; še Nemci vzamejo rajši slovenskega posla, ker je priden, potrpežljiv in z malim zadovoljen. Neumno je trditi, da s slovensko šolo pridemo vsi na nič; prej bi bilo treba dokazati, da iz sedanjih nemških šol pridejo sami bogatini. Ta dokaz pa nam je g. nadučitelj dolžan ostal. Kolikor tudi se je naš nadučitelj trudil, da bi nas zasukal po Celovškem vetru, vendar je le dva na svojo stran dobil. Zoper slovensko šolo so namreč glasovali: nadučitelj, Jan. Knafl, po maternem potu sorodnik rajnega dr. Bleiweisa, p. d. Podlipnik in pa Lojze Sucher p. d. Žagar iz Podgorjan. Drugih 11 odbornikov pa je glasovalo za našo prošnjo. Bog daj, da bi vsaj zdaj kaj dosegli!

Iz Prebačeva pri Kranju. (Bolezen.) Šiba Božja nas je zadela: otroci so hudo bolehal in mrli za vratno boleznijo davico. V naši vasi je 42 hiš,

pa samo meseca sušca je umrlo 12 otrok. Šola je bila zaprta. Bolezen se je lotila tudi že odrasčenih. Obeta se nam hudo leto! Pa čuditi se ni: kajti greha in grdega življenja je zmirom več med ljudmi!

Iz Dunaja prejeli smo od odbora podpornega društva za slovenske visokošolce sledeče poročilo: Društvo še ne obstoji pol leta, pa šteje že 80 udov. 16 ustanovnikov in 64 rednih udov, podpornikov in dobrotnikov. Vsega skupaj je društvo prejelo 1127 gld. Glavnica znaša 815 gld. ter je naložena v dveh dunajskih hranilnicah. Razdelilo se 244 gld. Društvo ima tudi srečko Rudolfove ustanove, ki so jo l. 1884. kupili dunajski Slovenci ter jo podarili podpornemu društvu. Ustanovne stroške, koleke, tiskovine, poštné znamke itd. poravnal je odbor z 28 gld. iz svojega. Od slovenskih pokrajin pristopilo je največ udov iz Kranjske, namreč 8 ustanovnikov in 18 podpornikov, skupaj 26 udov s svoto 481 gld. Za Kranjsko pride Štajerska z 9 udi in 103 gld. Tudi iz Koroške pristopilo je 5 udov z 18 gld. in sicer iz Špitala, Dholice, Švabeka, Vogrč. Iz Zagreba pristopil je 1 podpornik s 5 gld. Največ udov šteje društvo na Niže-Avstrijskem oziroma na Dunaju in sicer 7 ustanovnikov in 32 drugih udov, skupaj torej 39 udov, ki so vplačali 520 gld. Dunaju pripada 6 ustanovnikov in 32 udov s 467 gld. Dunajskemu Novemu Mestu 1 ustanovnik s 50 gld. Na 26 prošenj bilo je razdeljenih 244 gld. Prosilci so iz Goriške, Koroške, Kranjske in Štajerske, največ juristov a tudi mnogo medicincev, filozofov in živinozdravnikov. V mesecu marcu prišel se je odboru zahvalit koroški Slovenec, ki je ravno dovršil svoje študije, trdeč da se ima le podpornemu društvu zahvaliti, da je mogel končati svoje nauke, ker ga je óno v najvažnejšem času gmotno podpiralo. Večno će biti za to hvaležen. Obljubil je naseliti se v svoji domovini ter zvesto delovati za svoj národ. Odbor podpornega društva prosi uljudno za daljno pomoč iz domovine, da bi poverjeništvu blagovolili prevzeti posebno oni, ki so enkrat na Dunaju študirali. Naslov blagajnikov: Gosp. R. Pukl Wien VII. Zieglergasse 65.

Kaj dela politika.

Sveti oče papež imajo navado, da vsako leto kaki pobožni princezinji, kraljici ali cesarici pošljejo zlato rožo čednosti. Letos je to čast zaslužila naša princezinja Štefanija, žalujoča vdova cesarjeviča Rudolfa. Naj jej bo v tolažbo v tej veliki žalosti! — Velik katoliški shod je te dni zboroval na Dunaju. Več povemo prihodnjč. — Novo šolsko postavo bomo res dobili. Izdeluje se pri učnem ministerstvu. Na deželne vlade je prišlo vprašanje, koliko stroškov imajo občine za šole. Bog daj, da bi bila nova postava dobra, da bi zagotovila krščansko izrejo in pa pouk v materni besedi. Da se to dožene, srčno želimo in tudi upamo, da bojo slovenski poslanci napeli vse svoje moči. Nemški liberalci že obetajo, da bojo hudo nasprotovali, pa ne bojo nič opravili. — Praški nadškof mil. g. grof Schönborn so postali kardinal. — To poletje se bojo volili novi poslanci za deželne zbore na Češkem, Tirol-

skem, Kranjskem, Primorskem in Dalmatinskem. Mi Slovenci smo najbolj radovedni, kako pojde v Istri. Čuje se, da je za Slovence in Hrvate precej upanja, da dobijo več novih sedežev; Lahi in lahoni so tam že dosti veljave zgubili. Na Češkem se hudo usajajo liberalni Mladočehi, pajdašijo se tudi z Nemci in Judi; menda pa ne bojo preveč opravili, saj mora tudi češki narod spoznati, da tak človek kakor dr. Gregor, ki je v državnem zboru vlekel z nemškimi liberalci (pa mu je naš Šuklje dobro posvetil), ni sposoben za narodnega voditelja. — Na Dunaju so bili o velikonočnih praznikih hudi nemiri. Kočijaži konjske železnice so ustavili delo, ker nočejo več po 16 in 18 ur na dan delati. Judovska družba je brž najela druge kočijaže, kjer je kteregeta dobiti mogla. Ljudstvo pa je potegnilo s kočijaži, in kamor se je pokazal kak voz s posiljenim kočijažem, začeli so na-nj kamenje lučati. Zdaj so seveda prileteli redarji (policaji) in pozneje tudi vojaki. Pa ljudje so še po vojakih in redarjih kamenje metali. Bila je cela vojska. 206 ljudi je bilo ranjenih, med njimi 40 redarjev; zaprli so pa čez 400 ljudi. Ranjenim redarjem so svitli cesar podarili 1000 gld. Minister grof Taaffe pa je judovski družbi pisal, da ljudje v njeni službi ne smejo več ko 12 ur na dan delati. Tako so kočijaži dosegli, kar so želeli. Pa tudi Dunajsko mesto je družbi naložilo 50.000 gld. globe (denarne kazni), ker je bila družba s svojo trdostjo kriva, da ravno o praznikih ni bilo voza dobiti. Za borne ljudi se obrača na bolje, ker so tudi visoki gospodje že spoznali, da to ne gre, človeka k delu upregati čez mero in mu dajati plačo po svoji slabi volji, kar najmanj mogoče.

V zunanji politiki je malo novega. Pravijo, da se ima sniti mednarodni zbor, kjer se bojo posvetovali, kako odpraviti lov na sužnje v Afriki. Stara Evropa si že dolgo ni umislila kaj toli pametnega! — O laškem kralju pravijo, da pojde letos v Berlin. Naj gre, kamor hoče; svet se bo za to malo zmenil. Bolje bi storil, ko bi sv. očetu papežu Rim nazaj dal, kteregeta mu je ukradel. To so tirjali tudi katoličani, ki so bili nedavno zbrani v Madridu na Španskem. — Srbska kraljica Natalija pride menda v Beligrad, da vidi svojega sina, 13letnega kralja Aleksandra. O Milanu pa pripovedujejo, da pojde v samostan. Škoda, da tega ni storil že pred bolgarsko vojsko, kjer je toliko milijonov po nepotrebnem v vodo vrgel! — Francoski rogovilež Boulanger (Bulanžé) je zdaj v Londonu in čaka na nove volitve. Ali pride res on na vrh, se še ne vé, to pa je gotovo, da bo republike kmalo konec; vsi so je siti. Močno se v deželi zbuja katoliški duh in nemara da dobijo Francozi spet katoliškega kralja.

Gospodarske stvari.

Kako ohraniti krompir. Na Francoskem znajo krompir ohraniti do poznega poletja. To pa tako: V kotel poln kropa denejo dobro opran krompir v mrežastih košarah. Krompir ostane v kropu kake 4 sekunde, potem ga potegnijo iz njega in ga razspo po tleh, koder se hitro posuši. S takim ravnanjem se umori v krompirji vse življenje, ostane pa dolgo zdrav, okusen in dober,

dokler ni novega. Nekteri pridenejo kropu tudi soli, kar je prav. Važno pa je pri tem ravnanju, da se krompir dobro posuši in da se shrani v temno shrambo.

Za poduk in kratek čas. Romanje koroškega Slovenca v Rim I. 1888.

III. Iz Rima domov.

(Dalje.)

V torek 17. aprila bil je že dan, ko se peljemo memo lepega mesta Arezzo in dalje naprej tik reke Arno po rodovitni, rekel bi, rajski ravnini proti Florenci, glavnemu mestu Toskanske dežele. Neštivilne snažne hiše, zeleni sadovnjaki, in z brajdami ovenčani holmei nam oznanjujejo, da se bližamo cvetecu mestu, ktero Lahi „la bella“ imenujejo. Ob sedmih zjutraj obstoji vlak na prijaznem kolodvoru, in bili smo v Florenci. Najamemo si fakina, da nam nosi bališ, in nam pokaže krčmo „Bonciani“. Hitro odložimo svoje popotne torbe, si naročimo kosilo, ter gremo ogledovat mično mesto in njegove znamenitosti. Po vseh ulicah se nam ponujajo dečki, da bi nam črevlje snažili, pa tudi obilni postopači, ki nam fotografije vsiljujejo. Kakor smo videli, se prijazno mesto razprostira po obojnem pobožju Arna. Arno je globoka voda. Več mostov veže večji severni del mesta z manjšim južnim. Mi pa smo hodili na unkraj Arna po starem mostu, na katerem je vse polno prodajalnic z zlatom in srebrom. Najprej jo ukrenemo v stolno cerkev, ktera je s svojo visoko kupljo prav lepa in veličastna; pa kdor je v Rimu cerkve gledal, ga druge ne mikajo posebno. Zvonik ali stolp je od cerkve odločen, visok in pisan, da ga je veselje gledati. Blizo tam je krstna kapela, nekdanja stolna cerkev, z umetnimi trojnimi vratami. Ko smo v njo stopili, stali so v okrog s črnimi pluviali oblečeni korarji, nižji duhovniki in množica dečkov. Peli so mrtvašnice, pa v takej latinščini, da smo jih težko razumeli. Dečki s tanjšim svojim glasom so vse preupili. Nekoliko izmed nas, ki imajo mlajše kosti in gibčne noge, jih zleze poprej še v zvonik, potem pa krevljamo skupaj na glavni trg „Signoria“, kjer so svoje dni zborovali veljavni mestjani. Še stojijo tukaj starinske palače, arkade in studenci, ktere kinčajo razne podobe iz marmorja. Podobe kažejo večjidel gole ljudi. Lah nagoto posebno ljubi. Pa ne le v Florenci, temveč tudi v Rimu, in še celó tam, kjer bi jih najložeje pogrešali, se nahajajo gole podobe. Podob blagega Hieronima Savonarole, njegovih so-bratov Dominika in Silvestra, pa nikjer nisem videl. Ošabna „Signoria“, ki je zapovedala, da naj se ti trije pogumni dominikanci obesijo in njih trupla sežgejo, je šla tudi že z Aleksandrom VI. vred pot vsega umrljivega, in za seboj je zapustila žalosten spomin! Ker je bila slikarnica v „degli Uffici“ še zaprta, podamo se v velikansko palačo „Pitti“ unkraj Arna. Tam nam je prijazen uradnik prav rad dovolil, da obhodimo tudi velikanski vrt, in uživljamo iz njegove galerije krasen razgled po lepem mestu, kteremu gledé lege ni enakega na svetu. Pri Boncianu použijemo še precej dober, pa drag obed. Ker nam je ostajalo pa še dokaj

časa, stopimo, preden se odpeljemo, še v krasno in snažno cerkev D. Marije na trgu „No vella“. Ob šestih pa že spet sedimo v železničnih vozovih, s katerimi se odpeljemo memo Pistoje in drugih mest v Bologno, kamor se pripeljemo že pozno v noč. Vožnja na tej črti, ktera je po apeninskem gorovju in skozi 46 predorov (tunelov) napeljana, ni brez nevarnosti. Drčali smo navzdol, kakor bi šlo v pekel. V Bologni prenočimo „pellegrini pri Pellegrinu“. O lepoti in bogastvu mesta Bologne in nje slovečega vseučilišča ne morem kaj poročati, ker v sredo 17. aprila smo bili že ob štirih na nogah, da se s hitrim vlakom v Benetke odpeljemo. Vozimo se že štiri ure, da pridemo do postaje Mestre. Od te postaje se zasučemo proti jutru. Vozimo se tik morskih lagun po 3600 metrov dolgem mostu, in obstanemo na kolodvoru v Benetkah. Na kolodvoru hranimo svojo prtljago. Zasedemo pod kolodvorom pripravljen čoln; benečanski brodar (gondolir) pa humplja z nami po nečednem morskem kanalu v glavni kanal „grande“, in od tod po spet ožjem kanalu k gostilnici „Bauer“. Po kamnitih stopnicah pridemo najprej k vratarju, pri katerem si prenočišče naročimo, pri točajih pa kosilo. Pri obedu nas obišče tudi lastnik, rojen Nemec. Ko mu povemo, da bomo v njegovi hiši tudi prenočili, odkima z glavo, čes: „ne bo dal“. Ko mu pa odvrnemo, da nam je njegov vratar prenočišče že obljubil, se imenitno odreže: „Pri meni bo postelja toliko in toliko stala“. Preubogi smo se mu zdeli! Ali pa si je mislil: „Te so že Lahii izželi, za Nemca tukaj ni več molže“. Tujcem žepe molzti na Laškem izvrstno znajo ne le Lahii, temveč tudi naseljeni Nemci. Po kosilu se poženemo po mestu, da v naglici pogledamo njegove znamenitosti, sosebno cerkev sv. Marka in slovečo palačo nekdanjih beneških vojvodov ali dožev. Naj sledi tedaj kratek popis tega, kar smo videli in pozvedeli.

(Konec sledi.)

Smešničar.

Berač: „Gospodje, prosim kaj ubogaime, jaz sem pogorelec.“ Gost: „Ali imaš potrjilo od županstva, da si res pogorel?“ Berač: „Ne za-merite, tisto pismo je tudi zgorelo.“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. V Glinjah so ustanovili posojilnico za spodnjo rožno dolino. Tudi v Celovcu jo menda kmalo dobimo. — Nova Črnska podružnica sv. Cirila in Metoda dobro napreduje. Iz ene same hiše je pristopilo 7 udov, ki so vkupaj plačali 45 gld. Zdaj se pogovarjajo v Črni, da hočejo imeti še svojo posojilnico. Le pogumno naprej! — Znani pisatelj g. dr. Sket je izdal novo, po Janežičevej predelano slovensko slovnico; tiskala jo je Mohorjeva tiskarna. — Pri mestnih volitvah v Celovcu stojite si dve stranki nasproti, ena je „liberalno-napredna“ druga pa „radikalno-napredna“. Zdaj bomo pa že „naprej“ prišli, ker imamo same „naprednjake“ na čelu! — Na Zili pri Beljaku se je neki vandrovec na potu pridružil dninarju Prajničnu, ter mu na enkrat iztrgal uro iz žepa in zbežal

ž njo. — Tat je ulomil pri Romavhu v Dolih blizu Skočidola in odnesel blaga za 75 gld. Na sumu imajo zloglasnega Janeza Lipa, ki je od tam zginil. — Lovci imajo letos srečo z divjimi petelinii in jih mnogo prinesejo v mesto; tudi pravijo, da so letos bolj rejeni, kakor lani osorej. — Celovška natakari-rica Sajovic Ana je svojega 5 letnega sinčka v vodo vrgla, ker ga ni hotela dalje rediti. Deček pa je iz vode izkobil in se toliko časa skrtil, da ste nečloveška mati in nje pomagalka odšli. Ljudje so ga začeli izpraševati, povedal jim je, kar je vedel. Neusmiljeno žensko so že prijeli. Ona ima že štiri nezakonske otroke. Žalostne reči! — Novačenje (nabiranje vojaških novincev) bo letos: v Št. Pavlu 13. maja, v Pliberci 15. in 16. maja, v Žel. Kapli 18. maja, v Velikovecu 20., 21. in 22. maja, v Beljaku 31. maja, 1., 3. in 4. junija, v Trbižu 5. in 6. junija, v Št. Mohoru 8. junija, v Celovcu za okolico 24., 25. in 26. junija, za mesto pa 28. junija, v Borovljah 27. junija. — V Podklostru bo 12. maja „bauerntag“, ki ga priredi „bauernbund“. Menda bo tudi dr. Abuja govoril. Svet se pa baje ne bo podrl. — V Bilčovsu so bojda z možnarji streljali, ko je prišel novi učitelj; hud nasprotnik slovenščine, kakor pravijo. Zakaj niso prišli v Št. Martin po stari kanon na posodo? — Učitelj Kazda na Žihpoljah je nanagloma umrl. — Polkovnik našega domačega peš-polka št. 7 je postal g. Rung, ki je bil prej poveljnik 7. lovskega bataljona. — Posojilnica v Djekšah je imela na veliki torek svoj prvi občni zbor. Udov šteje 37. Izposodilo se je že 1900 gld. Uradne ure ima posojilnica vsako 1. in 3. nedeljo v mesecu. Za uloge se daje $4\frac{1}{2}\%$ obrestij, od posojil se jemlje $5\frac{1}{2}\%$. — V Celovcu se je obesil pekovski pomočnik Petritsch. — Kolar Weiss, 50 let star, si je navezal kamen za vrat in skočil v Vrbsko jezero. Ni bil pri pameti. — V Beljaku so prijeli nekega laškega delavca, ki je prodajal ukradeno uro. — V Cedrovah pri Bilčovsu sta pogorela posestnika Šlahner in Ljavnik. Škode je 8850 gld. — Djekšanska občina se bo potegnila za slovensko šolo. — O zadevi Vodnikove slavnosti v Ljubljani bomo prihodnjič natančno naznanili, kdaj odrinemo Korošci in koliko bo za plačati. Tisti, ki se mislijo podati v Ljubljano, naj se oglasijo pisмено ali ustmeno pri uredništvu „Mira“. — V Ljubljani so natisnili potrebno knjižico „Pouk, kako si moremo priboriti slovenskih šol na Koroškem.“ Tam je vse povedano, kako se delajo prošnje za slovenske šole. Kjer tako prošnjo narediti želijo, naj pišejo nam, da jim knjižico pošljemo. — Čujemo, da bo odbor družbe sv. Mohora še te dni imel sejo zavaljo omilovanja vrednega in neosnovanega napada na g. dr. Vošnjaka povodom lepih povestij, kar jih je spisal za družbo. No, tega se nam pa res še manjka! V družbi Mohorjevi smo bili dozda še edini, zdaj pa bi naj še na to polje se zasejala ljulika razpora vsaj gledé pisateljev. Bog obvaruj!

Na Kranjskem. Novo mašo so imeli v Doberniči na Dolenjskem. — V Starem trgu pri Trebnem je že 10. aprila strela udarila. — Kamniška železnica se bo še letos zidati začela. — V Ljubljani so napravili lepo predstavo na korist revnim dijakom Dunajskim. Posebna hvala gre rodoljubni gospej Murnikovi. — Umrl je odvetnik dr. Zupančič v Ljubljani. — V Gribljah pri Metliki je neki kmet v loteriji zadel 732 gld. S 400 gld. je

poplačal svoje dolgove. Ostalih 332 je imel v listnici, to je v hlevu zgubil in krava mu jih je pojedla in še listnico po vrhu. Iz jeze je kravo prodal. — „Dolenjski Sokol“ bo o binkošnih blagoslovil svojo zastavo. To bo gotovo lepa slavnost. — V Ljubljani pokladajo že cevi za vodovod. — Brezno, 20 sežnjev globoko, se je odprlo pri Igu. — „Duhovna lekarna“ se imenuje lepa knjižica, ki so jo spisali rajni Linški škof dr. Müller, zdaj jo je pa v slovenski prestavi izdala katoliška bukvarna v Ljubljani. Dobi se za 20 kr.

Na Štajerskem. Pri Slov. Bistrici se je ponesrečil sprevodnik Stvarnik. Zapustil je štiri otroke. — Dva centa špeha so ukradli Jezovšku v Selcah pri Ponikvah. — V Žalcu so dobili slovensko šolo. Kdor trka, temu se odpre! — Poročali smo, da sta bila Pavel in Urša Berglez obdolžena zavratnega umora. Zdaj ju je pa sodnija za nedolžna spoznala. — Na Doberni je že cvetno nedeljo bliskalo in grmelno. Med gromom je padalo babje pšeno. — V Špitaliču in Podčetrtku so imeli že 10. aprila točo. Letos se jej pa mudi! — Leta 1890. bo deželna razstava v Gradcu. — V Mariboru so umrli č. g. Kukovič, podvodja semenišča. — V Račjem so pogoreli trije gospodarji. — Hranilno in posojilno društvo v Ptuj dobro gospodari. Lani je imelo hranilnih ulog za 202.000 gld., izposojenih 253.000, rezervnih zakladov pa 11 tisoč goldinarjev. — Demantno sv. mašo bota letos darovala č. g. Marko Glaser, župnik v Št. Petru pri Mariboru, in č. g. Fr. Globočnik, župnik v Št. Jurju na Tabru. To je tudi redko, da duhovnik 60 let svojo službo opravlja!

Na Primorskem. V jadranskem morju vidijo letos veliko morskih volkov. — Lloydovi delavci so ustavili delo, ker jim je bila plača prešlaba. Stvar se je pa že spet poravnala. — Grof Obizzi ustanovi v Gorici novo tiskarno. — Dne 17. aprila je v Trstu sneg padel. Tega tam niso vajeni ob tem času. — V Trstu so tatje ulomili v pošto in odnesli 53.000 gld.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Na faro v Selah nameščen je bil umirovljeni župnik č. g. Janez Lubej in na faro Št. Janž v Kornatu tamošnji provizor č. g. J. Korhon. — Fara Šmihel pri Pliberku razpisana je do 10. junija t. l. — Za dne 20. t. m. naznanjeno škofovo obiskovanje in birma v Rožeku to leto izostane, ravno tako birmovanje v Velikovecu, v Grebinju in na Bistrici zaradi osepnic.

Vabilo

na **letni občni zbor**, kterege bo imela „podružnica sv. Cirila in Metoda v Ziljski Bistrici“ dne 19. maja 1889 ob štirih popoldne v gostilni gospoda Franca Janaha na Bistrici po tem-le dnevnem redu:

1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo o delovanju podružnice v letu 1888. 3. Volitev novega načelnštva. 4. Volitev zastopnikov za glavni zbor. 5. Predlog o spremenitvi pravil. 6. Morebitni predlogi in govori.

Udje družbe sv. Cirila in Metoda in tisti, ki želijo k nji pristopiti, se prosijo, da bi ta zbor v obilnem številu počastili.

Načelnštvo.

Tržno poročilo.

V Celovcu je biren:

pšenica po . . .	5 gld. 45 kr.
rž	3 " 80 "
ječmen	4 " " "
oves	2 " 40 "
hejda	3 " 40 "
turšica	3 " 80 "
pšeno	7 " 50 "
proso	— " — "
grah	— " — "
repica	— " 85 "
fižol, rudeči . .	5 " 20 "

Sladko seno . .	2 gld. 80 kr
kislo	2 " — "
slama	2 " 20 "
meterski cent (100 kil).	
Frišen špeh kl. —	gld. 65 kr.
maslo	1 " — "
mast	— " 75 "
Navadni voli .	110—150 gld.
pitani voli . .	150—190 "
junci	60—100 "
krave	60—120 "
junice	50—80 "
prešički	5—16 "

Loterijske srečke od 4. maja.

Line	70	77	12	67	8
Trst	49	82	20	41	21

Oglasila.

Mežnarska služba je izpraznjena. Me-sečna plača znaša 15 gld. in prosto stanovanje. Oglasila naj se pošiljajo na farno oskrbnišvo v Timenico. (Pošta Pischeldorf na Koroškem.)

Podpisani ima okoli 100 litrov domače, prave, od lastih rok napravljene **slivovke** na prodaj. Da je dobra roba, je vsakemu porok. Dobiti jo je pa lahko, kolikor si jo kdor želi, v sodeh po 28, 40, 50 in več litrov. — Tudi dobro **vino**, iz lastnih gor, ima na prodaj. Za obilna naročila se uljudno priporoča

Jožef Detiček,

posestnik v Poličanih hiš. št. 7. (p. Pöltschach) na spodnjem Štajerskem.

Peter Markovič,

slikar in pozlatar v Rožeci, se priporoča častiti duhovščini in cerkvenim ključarjem za popravlanje in prezlačenje oltarjev, za križeva pota, prenovljenje ali novo izdelovanje cerkvenih slik itd. Cena nizka, delo solidno. Naročbe naj se blagovolijo adresirati: Peter Markovič, slikarski in podobarski mojster v Rožeci (Rosegg).

S premijami odlikovan. 1873—1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in paramente,
Dunaj, VII. Zieglergasse št. 27.

Zastopnik

Franz Brückner.

Na trdno naročbo se najvestneje izdeljujejo vsake vrste paramenti, kakor

kazale, pluviale, dalmatike, baldahini
bandera itd. in tudi

celi ornati.

Izvrsten med

(pravi garantiran pitanec)

dobiya se v kositrenih škatljah po 5 kilo,
kilo 50 kr., škatlja 30 kr., proti predpla-
čilu ali poštnemu povzetju pri

Oroslavu Dolenjcu,
svečarju v Ljubljani.

Prav dober kup se dobi:

pšenična moka
ržena moka
hejdova moka
turšična moka
riž
oluščen ječmen
suhi črešpeljni

svinjska mast
špeli
maslo
suho meso
svinjska bedra
klobase
droži

pri

RUPERT SARIA,

zaloga moke iz parnega mlina v Raabu,

v Celovcu, Burggasse št. 1.

Zaloga

v Velikovškem predmestju v Celovcu št. 28,
nasproti topničarske kosarne,

in

na Žrelskem drevoredu št. 28.

Špirit, rženo žganje in jesih

iz

„Grossnikove“ tovarne

trgovske hiše „Fr. Punčarta sinovi“ v Celovcu

priporočajo za tovarniške cene:

Kdor vzame najmenj 25 litrov:

špirit, močen najmenj 90%	liter po 62 kr.
rženo žganje, močno 50%	„ „ 35 „
„ „ 35%	„ „ 25 „
najfinejša „ jesihova esenca za jedi	„ „ 10 „
denaturiran špirit	„ „ 25 „

Na drobno v steklenicah od 1/4 litra navzgor:

špirit, močen najmenj 90%	liter po 70 kr.
rženo žganje, močno 50%	„ „ 40 „
„ „ 35%	„ „ 28 „
najfinejša „ jesihova esenca za jedi	„ „ 12 „
denaturiran špirit	„ „ 30 „

En del jesihove esence in dva dela vode
daje najboljši jesih za jedi.

Natorna vina, rudeča in bela,

v sodih nad 56 litrov prodaja po 14, 16,
18, 20, 22, 24, 26 kr. liter trgovce

Amand Prosen,

v kosarskih ulicah št. 24 v Celovcu.

Ob enem priporoča svojo zalogo
tržanskega blaga, in tudi mast, moko itd.

Kramarji, branjevci in sploh taki, ki
blago naprej prodajajo, dobijo vse ceneje.

➡ Ceniki pošiljajo se zastonj. ➡

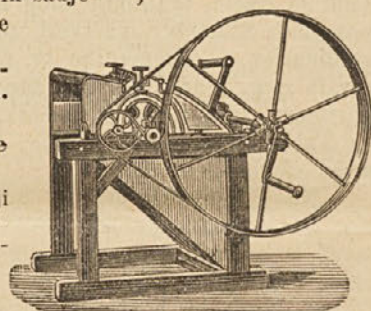
Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Stiskalnice in mlinci za olive,
vinske in sadne stiskalnice, } najnovejša sestava
mlinci za grozde in sadje } v raznih velikostih.

Mlatilnice, čistilnice
in vitala, stroji za
ropkanje turšice, se-
jalniki, orala itd. itd.

**Sušilne pri-
rave za sadje
in sočivje.**

Škoporeznice v največji
izbiri prodaja izvrstno
izgotovljene in po to-
varniških cenah

Ign. Heller, Dunaj, Praterstrasse 78.

Katalogi in vsako pojasnilo na zahtevanje gratis in franko.

Razprodajalcem najugodnejši pogoji.

Sposobni zastopniki se iščejo ter dobro plačajo.

Gospodu G. PICCOLI-JU, lekarnarju v Ljubljani.

Vinice na Dolenjskem, dne
12. jan. 1889.
Blagovolite mi poslati dravnost
steklenice Vaše esence za
želodec.
Polpravno omenjam, da je bila
raba lani poslanih 36 steklenic iz-
vstna. Bolniki raznih vrst so už-
vali esenco z najboljšim uspehom.
Neka bolnica je bila že za smrt
bolna, vsi so mislili, da mora v
malo urah umreti; toda kmalu je
zautila nekoliko kapljic esence, je
že okrevala in čez nekoliko ur po-
polnoma ozdravela — med tem, da
je bila poprej več dni že skoraj na
smrti postelji. Esenca se tedaj
zaradi njenega izvrstnega vpliva
sama najbolje priporoča.
Z odličnim spoštovanjem
Jurij Kömig, župnik.

Ročno kovačnico želi nekdo v najem
vzeti ali pa kupiti. Več
pove upravništvo „Mira“.